

За заповедта „Не прелюбодействай!“

Публикувано от: Антоанета
Вторник, 22 Декември 2009г. 20:24ч.

Сред останалите същества човекът е едно от най-сложните: той е изтъкан от материя и дух, като и двете са безкрайно тайнствени и загадъчни. И двете прекрочват границите на видимото и невидимото, до такава степен ги надхвърлят, че цялата им тайна се съсредоточава в безкрайния Бог и Господ, тази свята и пресвята тайна на тайните. Като цяло и във всичко човекът е едновременно и видима, и невидима същност. Такива са и проявленията на неговото тяло и на душата му: невидимо във видимото, видимо в невидимото.

Според учението на Стария Завет прелюбодействието е грях повече телесен, отколкото духовен. Този грях е забранен от седмата заповед на ветхозаветния закон: „не прелюбодействай“ (Иzx. 20:14). Прелюбодействието става прелюбодействие, когато в него участва тялото, т. е. когато има физическо проявление. Но Господ Иисус Христос прониква по-дълбоко, учейки, че дори всеки блуден, похотлив поглед, всяко блудно предположение на духа е вече **прелюбодействие**. Затова Той благовества нова истина: „Аз пък ви казвам, че всеки, който поглежда на жена с пожелание, вече е прелюбодействал с нея в сърцето си.“ Коренът и причината за блудството се намира в духа. Физическото блудство е само материализиране на духовното блудство. Погледът към жената, с цел да удовлетвориш похотта, е извършване на прелюбодействие в сърцето. Според ветхозаветния Закон грях е самото извършване на прелюбодействие, а според Христовото учение прелюбодейството в сърцето като център на духовно-материалните компоненти на човешката природа вече е грях. Определяйки блудния, сладострастен и похотлив поглед като прелюбодействие, Господ Иисус Христос не нарушава ветхозаветната заповед, но я допълва, като доразвива и старозаветната заповед не убивай със заповедта да не се гневим. Изпълняващият Христовата заповед не нарушава ветхозаветната. Спасителят говори за греха при мъжете, но се подразбира, че има предвид и жените, защото Той знае, че мъжът и жената са едно същество, и не прави разлика в пола по отношение на греха.

Спасителят благовества: „Ако те съблазнява окото, извади го и го хвърли, защото е по-добре да погине един от членовете ти, отколкото тялото ти да бъде хвърлено в геената.“ В действителност душата превръща очите в очи, тя е тяхната същност, очите

За заповедта „Не прелюбодействай!“

Публикувано от: Антоанета

Вторник, 22 Декември 2009г. 20:24ч.

живеят, движат се, съществуват чрез нея. Те са само оръдие на душата, неин орган, както ръцете. Очите гледат чрез душата, ръката се задвижва от душата, както и останалите членове на тялото. Ако очите поглеждат на жената с пожелание, всъщност чрез тях похотливо поглежда душата. Действието на очите зависи от душата. Св. Йоан Златоуст, воден от Христовата мъдрост, заключава: „Давайки тази заповед, Господ никъде не осъжда плътта, но обвинява развратената воля. Не твоите очи гледат, а умът и сърцето ти.”

„Защото отвътре, от сърцето човешко, излизат зли помисли, прелюбодеяния, блудства, убийства, кражби, користолюбие обиди, лукавства, коварство, разпътство, лукаво око, богохулство, гордост, безумство. Всичко това зло отвътре излиза и осквернява човека”(Марк 7:21-23).

Злата душа прави зли очите, мръсни, похотливи. Зад похотливите очи се крие похотливата мисъл и похотливото чувство. Затова заповедта и благовестието на Спасителя: „Изтръгни го и го хвърли” не означава да изтръгнеш телесното око, а да изтръгнеш похотливата мисъл, похотливото желание, което превръща твоите очи в оръдие на похотта, изтръгни го и го хвърли, за да не се върне отново и да овладее твоите очи. Ако човек не изтръгне своето похотливо мислено око, възниква опасността, похотта да плъзне по цялото тяло, да го овладее и да го направи свой послушен роб. Тялото похитено от похотта, тялото като роб на сладострастието, тялото, ръководено от греха, накрая стига до ада. Но не само тялото, а също и душата, защото тялото без душа е мъртво. Похитена от греха, душата предава и тялото в робство на греха. Думите на Спасителя „цялото тяло” означават цялостния човек – и душата, и тялото му, всички членове на душата и тялото ще бъдат осъдени на вечни мъки. Защото и тялото, и душата са сътворени за безсмъртие и живот вечен. И душата, и тялото са създадени не за блуд, а за Господа (срв. 1Кор.6:13-18). И душата, и тялото, и очите, и ръцете са длъжни да се умъртвяват за греха и да живеят за Господа, за да имат живот вечен. Човеколюбивият Спасител благовества: „Казано бе също: „ако някой напусне жена си, нека ѝ даде разводно писмо”. Аз пък ви казвам: който напусне жена си, не поради прелюбодеяние, той я прави да прелюбодейства; и който се ожени за напуснатата, той прелюбодейства” (Мат. 5:31-32).

В своя закон Моисей определя: ако някой мрази жена си, нека се разведе с нея, за да не се случи нещо по-лошо, защото в омразата си той може да убие своята жена. Напускайки жена си, мъжът трябвало да ѝ даде разводно писмо. Това положение било много тежко за жените. Затова Спасителят казва, че този закон е даден на евреите поради тяхното жестокосърдечие. Господ Иисус Христос възстановява вложената от Бога важност и святост на брака. А привеждайки думите на Стария Завет, Той показва, че учи в съгласие с него и само подсилва, а не отхвърля, развива, а не унищожава древното учение.

Прелюбодеянието е постъпка, която унищожава святото единство на брака и реално разтрогва установеното от Бога единство между мъжа и жената. Затова според учението на Спасителя прелюбодеянието е единствената основателна причина за разтрогване на брака. Ако човек се развежда с жена си или жената с мъжа по някаква друга причина, това дава повод на напуснатия да извърши прелюбодеяние. Според блажения Теофилакт: „Господ не нарушава Моисеевия закон, но го доразвива, забранявайки на мъжа без причина да мрази своята жена. Ако я напусне по основателна причина, т. е. като извършила прелюбодеяние, не подлежи на осъждане.

За заповедта „Не прелюбодействай!“

Публикувано от: Антоанета
Вторник, 22 Декември 2009г. 20:24ч.

Ако няма прелюбодеяние, подлежи на съд, защото я подтиква към прелюбодеяние. Но и този, който я вземе със себе си, прелюбодейства, защото ако не я вземе, тя би могла да се върне и да послуша мъжа си”.

Св. Юстин Попович